

The Holy See

PIELGRZYMKA DO ZIEMI ŚWIĘTEJ Z OKAZJI 50. ROCZNICY
SPOTKANIA PAPIEŻA PAWŁA VI I PATRIARCHY ATENAGORASA W JEROZOLIMIE

(24-26 MAJA 2014)

MSZA ŚW. W WIECZERNIKU

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Jerozolima

Poniedziałek, 26 maja 2014 r.

Video

Wielki darem, który daje nam Pan, jest to, że gromadzimy się tutaj, w Wieczerniku, aby sprawować Eucharystię. Pozdrawiając was z braterską radością, pragnę skierować serdeczną myśl ku Wschodnim Patriarchom Katolickim, którzy w tych dniach uczestniczyli w mojej pielgrzymce. Pragnę im podziękować za ich znaczącą obecność, która dla mnie osobiście ma szczególną wartość, i zapewniam, że mają specjalne miejsce w moim sercu i w mojej modlitwie. Tu, gdzie Jezus spożył Ostatnią Wieczerzę z Apostołami; gdzie ukazał się pośród nich zmartwychwstały; gdzie Duch Święty zstąpił z mocą na Maryję i uczniów. Tutaj narodził się Kościół, a narodził się wychodząc. Stąd wyszedł on z chlebem łamanym w rękach, mając w oczach rany Jezusa i Ducha miłości w sercu.

Zmartwychwstały Jezus, posłany przez Ojca w Wieczerniku przekazał apostołom swego Ducha i z Jego mocą posłał ich, aby odnowić oblicze ziemi (por. Ps 104,30).

Wyjście, wyruszenie nie oznacza zapominania. Kościół wychodzący strzeże *pamięć* tego, co tutaj się wydarzyło; *Duch Pocieszyciel przypomina mu* każde słowo, każdy gest objawia mu ich sens.

Wieczernik przypomina nam *posługiwanie*, obmycie stóp, którego Jezus dokonał jako przykład dla

swoich uczniów. Obmycie sobie nawzajem stóp oznacza przyjęcie siebie, zaakceptowanie, miłowanie się, służenie sobie nawzajem. Oznacza służenie ubogim, chorym, wykluczonym, niesympatycznym, sprawiającym kłopot.

Wieczernik przypomina nam wraz Eucharystią *ofiarę*. W każdej celebracji eucharystycznej Jezus ofiaruje się Ojcu za nas, abyśmy także i my mogli zjednoczyć się z Nim, oddając Bogu nasze życie, pracę, nasze radości i smutki..., składając wszystko w ofierze duchowej.

Wieczernik przypomina nam *przyjaźń*. „Już was nie nazywam sługami...ale nazwałem was przyjaciółmi” (J 15,15) - powiedział Jezus do Dwunastu. Pan czyni nas swymi przyjaciółmi, powierza nam wolę Ojca i daje nam Siebie. To jest najpiękniejsze doświadczenie chrześcijanina, a zwłaszcza kapłana: stać się przyjacielem Pana Jezusa.

Wieczernik przypomina nam *pożegnanie* Mistrza i *obietnicę* spotkania ze swymi przyjaciółmi: „Gdy odejdę ... przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem” (J 14,3). Jezus nas nie opuszcza, nigdy nas nie porzuca, poprzedza nas do domu Ojca i tam pragnie nas doprowadzić ze Sobą.

Ale Wieczernik przypomina nam również *podłość*, *wścibskość* - „Kto Cię zdradzi?” - *zdrada*. Każdy z nas może przeżywać na nowo te postawy, a nie tylko i nie zawsze inni, kiedy patrzemy z pogardą na brata, osądzamy go; kiedy naszymi grzechami zdradzamy Jezusa.

Wieczernik przypomina nam *dzielenie się*, *braterstwo*, *zgode*, *pokój* między nami. Jak wiele miłości, jak wiele dobra wypłynęło z Wieczernika! Jak wiele miłosierdzia stąd wyszło, jak rzeka ze źródła, która początkowo jest strumieniem, a następnie rozszerza i staje się wielką... Wszyscy święci czerpali stąd; wielka rzeka świętości Kościoła zawsze czerpie swój początek stąd, nieustannie na nowo, z Serca Chrystusa, z Eucharystii, z Jego Ducha Świętego.

Wreszcie Wieczernik przypomina nam zrodzenie się *nowej rodziny*, Kościoła, naszej świętej matki – hierarchicznego Kościoła, ustanowionego przez zmartwychwstałego Jezusa. Jest to rodzina, która ma matkę, Maryję Pannę. Do tej wielkiej rodziny należą rodziny chrześcijańskie i w niej znajdują światło i moc, by iść i odnawiać się, przez trudy i doświadczenia życia. Do tej wielkiej rodziny są zaproszone i wezwane wszystkie dzieci Boże, z każdego ludu i języka, wszyscy bracia i synowie jednego Ojca, który jest w niebie.

To jest perspektywa Wieczernika: perspektywa Wieczernika, perspektywa Zmartwychwstałego i Kościoła.

Stąd wyrusza Kościół wychodzący, ożywiany przez życiodajne tchnienie Ducha. Zgromadzony na modlitwie z Matką Jezusa, przeżywa on zawsze na nowo oczekiwanie ponownego zesłania Ducha Świętego: Niech zstąpi Duch Twój, o Panie i odnowi oblicze ziemi (por. Ps 104,30)!

© Copyright - Libreria Editrice Vaticana